1931 No. 53. RECHTSWEZEN. GODSDIENSTIGE RECHTSPRAAK. INLANDSCHE BOEDELKAMERS. REGLEMENTEN. JAVA EN MADOERA. Nieuw reglement op de godsdienstige rechtspraak, de benoeming van voogden en op de Inlandsche boedelkamers op Java en Madoera.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN NEDERLANDSCH-INDIË,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!

doet te weten:

Dat Hij voor Java en Madoera:

1o. in verband met het voorschrift van het tweede lid van artikel 134 der Indische Staatsregeling, zooals dat is gewijzigd bij de wet van 24 April 1929 (Indisch Staatsblad No. 221), de godsdienstige rechtspraak in rechtszaken tusschen Mohammedanen nader willende regelen;

2o. enkele voorzieningen omtrent de voogdij over tot de inheemsche bevolking behoorende personen willende treffen;

3o. Inlandsche boedelkamers voor het beheer van onbeheerde nalatenschappen en boedels van afwezigen, afkomstig van tot de inheemsche bevolking behoorende personen, willende instellen;

4o. het Inlandsch Reglement met een bepaling op de kennisneming van boedelscheidingen buiten geschil willende aanvullen;

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord en in overeenstemming met den Volksraad;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Artikel I.

Met intrekking van:

1o. het Koninklijk besluit van 19 Januari 1882 No. 24 (Indisch Staatsblad No. 152);

2o. de ordonnantie van 21 April 1922 (Staatsblad No. 229) houdende een regeling van het toezicht op het beheer der priesterraden op Java en Madoera over gelden en goederen van bijzondere personen;

3o. de ordonnantie van 21 April 1922 (Staatsblad No. 230), vaststellende gewestelijke tarieven van de kosten welke door de priesterraden op Java en Madoera in rekening mogen worden gebracht voor hun beheer over gelden en goederen;

Te bepalen dat:

1o. artikel 3 van het Reglement op de rechterlijke organisatie en het beleid der Justitie in Nederlandsch-Indië wordt gelezen:

,,(1) De rechtspraak genoemd bij artikel 134 tweede lid der Indische Staatsregeling wordt voor Java en Madoera beheerscht door afzonderlijke bepalingen;

(2) Buiten Java en Madoera kan de uitvoering van de krachtens artikel 134 tweede lid der Indische Staatsregeling gedane uitspraken, indien zij niet vrijwillig geschiedt, niet anders plaats hebben dan langs den gewonen weg van rechten en na executoir verklaring door het hoogste Inlandsche rechterlijke college.

(3) In geval van verschil over de competentie in de bij het vorige lid bedoelde zaken beslist de Gouverneur-Generaal''.

2o. artikel 2 van de ordonnantie van 7 Januari 1903 (Staatsblad No. 8) wordt gelezen:

,,Het Reglement op de rechterlijke organisatie en het beleid der Justitie in Nederlandsch-Indië en Hoofdstuk I van het Reglement op de godsdienstige rechtspraak, de benoeming van voogden en de Inlandsche boedelkamers op Java en Madoera, vastgesteld bij ordonnantie van 31 Januari 1931 (Staatsblad No. 53) zijn op de gewesten Soerakarta en Djokjakarta van toepassing behoudens de in het vorig artikel opgenomen uitzonderingen en de hiervolgende bepalingen''.

Artikel II.

Vast te stellen het bij deze ordonnantie behoorende reglement op de godsdienstige rechtspraak, de benoeming van voogden en de Inlandsche boedelkamers op Java en Madoera.

Artikel III.

Te bepalen, dat voor wat betreft Java en Madoera:

1o. artikel 1 van de ordonnantie van 19 November 1924 (Staatsblad No. 516) zal worden gelezen als volgt:

,,Het Reglement voor het college van boedelmeesteren te ,,Batavia (Staatsblad 1828 No. 46) is niet van toepassing ten ,,aanzien van boedels en nalatenschappen van overleden In-,,landers, noch op de voogdijen over onvolwassen Inlanders ,,bij zoodanige boedels en nalatenschappen belang hebbende'';

2o. in artikel 23 van de ordonnantie van 27 November 1872 (Staatsblad No. 208), waarbij is vastgesteld het reglement op het voorloopig beheer van militaire nalatenschappen in Nederlandsch-Indië, ten aanzien van tot de inheemsche bevolking behoorende militairen onder ,,boedelkamer'' wordt verstaan de ,,Inlandsche boedelkamer'';

3o. in de artikelen 1 en 2 van de ordonnantie van 2 Juli 1886 (Staatsblad No. 131), omtrent het beheer van nalatenschappen van gedurende de zeereis overleden, achtergebleven of vermiste schepelingen of passagiers ten aanzien van tot de inheemsche bevolking behoorende schepelingen of passagiers onder ,,boedelkamer'' wordt verstaan ,,Inlandsche boedelkamer''.

Artikel IV.

Te bepalen dat de artikelen 235 en 236 van het Inlandsch Reglement worden vervangen door twee nieuwe artikelen luidende:

235. De vonnissen, door den landraad tengevolge van de bepalingen van de artikelen 231, 232 en 234 gewezen, zijn vatbaar voor hooger beroep.

236. Op verzoek van de gezamenlijke erfgenamen of van gewezen echtgenooten verleent de landraad ook buiten geschil zijn medewerking tot het tot stand brengen van een boedelscheiding tusschen Inlanders van welken godsdienst ook, en het opmaken van de acte daarvan.

Artikel V.

Deze ordonnantie treedt in werking op een door den Gouverneur-Generaal te bepalen tijdstip.

Dit tijdstip kan voor verschillende deelen van Java en Madoera ten aanzien van het geheel of bepaald aan te wijzen gedeelten harer voorschriften op verschillende data gesteld worden.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het Staatsblad van Nederlandsch-Indië worden geplaatst.

Gedaan te Batavia, den 31sten Januari 1931.

DE GRAEFF.

De Algemeene Secretaris,
P. J. GERKE.

Uitgegeven den derden Maart 1931.

De Algemeene Secretaris,
P. J. GERKE.

(Besluit van den Gouverneur-Generaal van 31 Januari 1931 No. 33).

REGLEMENT op de godsdienstige rechtspraak, de benoeming van voogden en de Inlandsche boedelkamers op Java en Madoera.

HOOFDSTUK I.

Van de godsdienstige rechtspraak in rechtszaken tusschen Mohammedanen.

§ 1. Van het penghoeloegerecht.

Artikel 1.

Voorzoover niet door den Gouverneur-Generaal anders wordt bepaald is nevens elken landraad op Java en Madoera, daaronder begrepen de Vorstenlanden, een penghoeloegerecht gevestigd, welks rechtsgebied gelijk is aan dat van den landraad.

Artikel 2.

(1) Het penghoeloegerecht bestaat uit een penghoeloe als rechter, bijgestaan door ten hoogste twee bijzitters en een griffier. Aan het gerecht worden een plaatvervangend rechter en een plaatsvervangend griffier toegevoegd.

(2) Waar in de volgende bepalingen van dit reglement van penghoeloe sprake is, wordt daarmede uitsluitend gedoeld op den penghoeloe als rechter in het penghoeloegerecht.

(3) De plaatsvervangende rechter vervangt den penghoeloe bij afwezigheid, belet of ontstentenis.

(4) Zoo noodig stelt de regent of hoogste Inlandsche ambtenaar in het ressort den rooster vast, volgens welken de bijzitters zullen zitting nemen.

(5) De penghoeloe en de griffier genieten een vaste bezoldiging; de plaatsvervangende rechter, de plaatsvervangende griffier en de bijzitters genieten zittinggelden.

(6) De penghoeloe, de plaatsvervangende rechter en de bijzitters leggen alvorens in bediening te treden in handen van den regent of hoogsten Inlandschen ambtenaar, de griffier en de plaatsvervangende griffier in handen van den penghoeloe den bij gouvernementsbesluit voorgeschreven eed af.

Artikel 3.

(1) Het penghoeloegerecht is uitsluitend bevoegd tot kennisneming van geschillen tusschen Mohammedaansche echtgenooten en andere rechtszaken het huwelijk, de verstooting, de verzoening en de echtscheiding tusschen Mohammedanen betreffende, waarbij de tusschenkomst van den godsdienstigen rechter vereischt is, en tot het uitspreken van echtscheiding en het constateeren, dat de voorwaarde eener voorwaardelijke verstooting is ingetreden, met dien verstande, dat ook bij deze geschillen en rechtszaken

alle vorderingen strekkende tot betaling van een geldsom en tot afgifte van bepaalde voorwerpen of goederen tot de kennisneming van den gewonen rechter zullen behooren, met uitzondering van die nopens de huwelijksgift (mahr) en het door den man aan de vrouw verschuldigde levensonderhoud (nafakah), welke in hun geheel ter berechting staan van het penghoeloegerecht.

(2) Het penghoeloegerecht is niet bevoegd van de in het vorige lid genoemde rechtszaken kennis te nemen, indien daarop het Burgerlijk Wetboek van Nederlandsch-Indië van toepassing is.

(3) Indien de uitvoering van een door het penghoeloegerecht of door het hof van Mohammedaansche zaken inzake huwelijksgift of levensonderhoud gewezen vonnis dat kracht van gewijsde zaak heeft, dan wel de betaling der in het vonnis opgelegde gerechtskosten, niet vrijwillig geschiedt, kan door den belanghebbende een afschrift van het vonnis worden aangeboden aan den voorzitter van den landraad binnen wiens rechtsgebied het penghoeloegerecht gevestigd is.

(4) Deze verklaart het vonnis, nadat hem gebleken is, dat het kracht van gewijsde heeft, executoir door aan het hoofd te stellen de woorden: „In naam des Konings" en aan den voet de door hem gedagteekende en onderteekende verklaring, dat het vonnis is executoir verklaard.

(5) Daarna kan het vonnis ten uitvoer gelegd worden naar de gewone regelen van tenuitvoerlegging van burgerlijke vonnissen der landraden.

Artikel 4.

(1) Bevindt een rechtbank of gerecht bij kennisneming van een burgerrechtelijk geschil, dat aan de beslissing daarvan die van een geschilpunt moet voorafgaan behoorende tot de bevoegdheid van het penghoeloegerecht dan wordt de verdere behandeling uitgesteld en het geschilpunt, dat tot de bevoegdheid van het penghoeloegerecht behoort, door de rechtbank of het gerecht bij het penghoeloegerecht aangebracht.

(2) Het penghoeloegerecht vermeldt in zijne beslissing door welken rechter het geschilpunt is verwezen en deelt deze, zoodra zij onherroepelijk geworden is, dan wel de door het hof voor Mohammedaansche zaken in hooger beroep genomen beslissing, aan den betrokken rechter mede.

(3) De toezending van de stukken aan het penghoeloegerecht geschiedt zoodra door eischer de in artikel 10 genoemde proceskosten aan den griffier van de rechtbank of het gerecht zijn ter hand gesteld, welke proceskosten tegelijk met de stukken aan den griffier van het penghoeloegerecht worden overgemaakt.

Artikel 5.

Het penghoeloegerecht houdt, op de door den Regent vast te stellen dagen, zittng ter plaatse, waar een landraad is gevestigd,

dan wel op andere door dat bestuurshoofd te bepalen plaatsen binnen zijn ressort.

Artikel 6.

Het penghoeloegerecht neemt geen beslissingen of beschikkingen dan in bijzijn en na advies van den bijzitter of de bijzitters.

Artikel 7.

(1) De beslissingen en beschikkingen van het penghoeloegerecht worden met korte vermelding van de beweegredenen en van den inhoud van het advies van den bijzitter of de bijzitters in schrift gebracht, van een dagteekening voorzien en door den penghoeloe, den geraadpleegden bijzitter of de geraadpleegde bijzitters en den griffier onderteekend.

(2) In die beslissingen en beschikkingen worden voorts opgenomen het bedrag der aan de rechtzoekenden in rekening gebrachte kosten en een korte vermelding van de beweringen van partijen en getuigen.

Artikel 8.

Aan belanghebbenden wordt een volledig en door den griffier van het penghoeloegerecht onderteekend afschrift van de beslissing of beschikking kosteloos uitgereikt. Slechts indien zulks binnen een maand na de uitspraak, ten gevolge van zijn, uit een schriftelijke verklaring van een politiehoofd van de woonplaats van den belanghebbende gebleken, onvindbaarheid onmogelijk is, geschiedt de bekendmaking van het vonnis door aanplakking aan het zittingsgebouw van het penghoeloegerecht.

Artikel 9.

De beslissingen en beschikkingen van het penghoeloegerecht worden in haar geheel door den griffier in een door den regent of anderen hoogsten Inlandschen ambtenaar in het ressort op het eerste en laatste blad gekantteekend en op de overige genommerd en gewaarmerkt register opgenomen, dat elke drie maanden aan dien ambtenaar ter kennisneming wordt aangeboden, die het bij onvolledigheid ter aanvulling kan terugzenden en overigens voor gezien teekent.

Artikel 10.

(1) Hij, die de beslissing of tusschenkomst van het penghoeloegerecht inroept, betaalt vooraf aan den griffier een bedrag van *f* 2.50, waarvoor hem een kwitantie uitgereikt wordt; indien de vordering niet tot een vonnis leidt, wordt dit bedrag teruggegeven.

(2) Voordat die kosten zijn voldaan neemt het penghoeloegerecht de zaak niet in behandeling.

(3) Het penghoeloegerecht kan in zijn vonnis de in het ongelijk gestelde partij veroordeelen tot geheele of gedeeltelijke terugbetaling van die kosten aan dengene, die de beslissing van het gerecht heeft ingeroepen.

(4) Aan hem, die in het bezit is van een bewijs van onvermogen afgegeven door een politiehoofd van zijne woonplaats, mogen geen kosten in rekening gebracht worden.

(5) De ontvangen gelden worden door den griffier eens in de maand in 's Lands kas gestort; de griffier houdt nauwkeurig boek van de ontvangen en gestorte gelden.

Artikel 11.

De penghoeloe kan, indien daartoe naar zijn oordeel termen aanwezig zijn, op verzoek van een getuige bepalen, dat dien getuige een tevens vast te stellen schadeloosstelling voor reis- en verblijfkosten zal worden uitgekeerd ten laste van eene der beide partijen of van beide.

Artikel 12.

Indien zich een geschil over bevoegdheid tusschen het penghoeloegerecht en een ander gerecht of een rechtbank voordoet, dient het penghoeloegerecht, de rechtbank of het andere gerecht dan wel een der belanghebbenden een schriftelijk verzoek in bij den Gouverneur-Generaal die, na ingewonnen advies van het Hooggerechtshof in overeenstemming met den Raad van Nederlandsch-Indië, uitspraak doet onder vernietiging van het onbevoegdelijk gewezen vonnis en van zijne gevolgen.

Artikel 13.

(1) Van de beslissingen en beschikkingen van het penghoeloegerecht kan binnen 14 dagen na de mededeeling van de uitspraak aan den belanghebbende of binnen een maand na aanplakking van het vonnis aan het zittingsgebouw van het penghoeloegerecht, hooger beroep worden aangeteekend bij het hof voor Mohammedaansche zaken.

(2) Degeen, die van het middel van hooger beroep wil gebruik maken, legt de daartoe strekkende verklaring met gelijktijdige betaling van *f* 5.— (vijf gulden) als gerechtskosten, af voor den penghoeloe, die de beslissing of beschikking heeft genomen. Die verklaring zal niet worden aangenomen na verloop van de voormelde termijnen en evenmin indien daarbij niet tevens de gerechtskosten worden vooruitbetaald. Het bepaalde in de leden 3, 4 en 5 van artikel 10 is van toepassing.

(3) De griffier houdt van het verzoek om hooger beroep aanteekening in een daartoe bestemd register en geeft onmiddellijk aan de wederpartij kennis van de aanteekening van hooger beroep, van welke kennisgeving een schriftelijk bewijs wordt opgemaakt.

(4) Partijen kunnen binnen 14 dagen na die aanzegging bij het penghoeloegerecht en daarna tot aan de einduitspraak bij het hof voor Mohammedaansche zaken geschriften indienen om hun standpunt uiteen te zetten.

(5) Na verloop van dien termijn van 14 dagen zendt de griffier van het penghoeloegerecht zoo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen 30 dagen een afschrift van de beslissing of beschikking, waartegen het hooger beroep is ingesteld, en alle daarbij behoorende stukken aan het hof voor Mohammedaansche zaken toe, dat volgens de bepalingen van de tweede paragraaf van dit hoofdstuk daarin uitspraak doet.

Artikel 14.

Zoodra de penghoeloe het in hooger beroep gewezen vonnis heeft ontvangen, zal hij het op de wijze in artikel 8 omschreven aan partijen aanzeggen of doen aanzeggen en van deze verrichting op het vonnis aanteekening houden.

§ 2. Van het hof voor Mohammedaansche zaken voor Java en Madoera.

Artikel 15.

Voorzoover door den Gouverneur-Generaal niet anders wordt bepaald, is te Batavia een rechtbank gevestigd onder den naam Hof voor Mohammedaansche zaken voor Java en Madoera, wier rechtsgebied zich uitstrekt over het geheele genoemde gebied.

Artikel 16.

(1) Het hof voor Mohammedaansche zaken is samengesteld uit een voorzitter en twee leden en wordt bijgestaan door een griffier.

(2) Aan het hof worden plaatsvervangende leden en een plaatsvervangende griffier toegevoegd.

(3) De voorzitter, de leden en de griffier genieten een vaste bezoldiging of zittingsgeld; de plaatsvervangende leden en de plaatsvervangende griffier genieten zittingsgeld.

(4) De voorzitter, de leden en de griffier, benevens hunne plaatsvervangers leggen, alvorens in bediening te treden, den door den Gouverneur-Generaal voorgeschreven eed af in handen van den Directeur van Justitie.

Artikel 17.

Het in leeftijd oudste lid vervangt den voorzitter bij diens afwezigheid, belet of ontstentenis.

Artikel 18.

Het hof voor Mohammedaansche zaken neemt geen beslissingen of beschikkingen dan met drie leden, de voorzitter, of die dezen vervangt daaronder begrepen.

Artikel 19.

Het hof voor Mohammedaansche zaken neemt in hoogste ressort kennis van bevoegdheidsgeschillen tusschen penghoeloegerechten en voorts van alle beslissingen en beschikkingen van de tot zijn rechtsgebied behoorende penghoeloegerechten, waarvan hooger beroep is aangeteekend.

Artikel 20.

De door een penghoeloegerecht aan het hof voor Mohammedaansche zaken in hooger beroep toegezonden zaken worden door het hof op de stukken afgedaan.

Artikel 21.

Het hof is bevoegd alvorens eene eindbeslissing te nemen de zaak bij beschikking terug te zenden aan het betrokken penghoeloegerecht met last om het onderzoek aan te vullen en met een proces-verbaal dier verrichting wederom aan te bieden.

Artikel 22.

De eindbeslissing en eindbeschikkingen van het hof voor Mohammedaansche zaken worden met vermelding der beweegredenen in afschrift gebracht, in haar geheel in een daartoe bestemd register opgenomen en door den voorzitter, de leden en den griffier onderteekend.

Artikel 23.

De griffier zendt onverwijld een door hem onderteekend afschrift van de beslissing of beschikking aan het betrokken penghoeloegerecht.

Artikel 24.

Alle processueele geschriften uitsluitend bestemd om te dienen in rechtsgedingen voor het penghoeloegerecht of het hof voor Mohammedaansche zaken, de geschriften tot tenuitvoerlegging van de vonnissen in die rechtsgedingen gewezen, alsmede de verzoekschriften in een jurisdictiegeschil en de daarop gevallen uitspraken zijn vrij van zegel.

HOOFDSTUK II.

Van de bemoeienis van den landraad op Java en Madoera met voogdij over tot de inheemsche bevolking behoorende personen.

Artikel 25.

(1) Indien een onvolwassene uit de inheemsche bevolking, van welken godsdienst ook, overblijft, terwijl niemand door het adatrecht dan wel, zoo het adatrecht dat toestaat, bij testament aangewezen is de zorg voor zijn persoon en goed op zich te nemen, dan wel indien er bezwaren zijn tegen hem, die volgens het adat-

recht of op grond van een testament tot die zorg verplicht is, of indien er oneenigheid heerscht omtrent de vraag, wie naar adatrecht of testament gehouden is die zorg op zich te nemen, is de landraad van de verblijfplaats van den onvolwassene, hetzij op een tot het college gericht verzoek, hetzij ambtshalve bevoegd een voogd te benoemen die met uitsluiting van ieder ander bevoegd zal zijn voor den onvolwassene te handelen.

(2) De landraad kan bij gebreke van een geschikt persoon de Inlandsche boedelkamer tot voogd benoemen. De voorschriften van dit hoofdstuk zijn in dat geval op de kamer van overeenkomstige toepassing, behoudens de bevoegdheid van den landraad bij de benoeming te gelasten dat het bij de artikelen 26, 27 en 28 ten aanzien van dorps- en kamponghoofden bepaalde terzake van die voogdij zal achterwege blijven.

(3) Bij de benoeming van een voogd kan de landraad tevens bepalen dat voor de in de artikelen 26, 27 en 28 genoemde dorps- en kamponghoofden de Inlandsche boedelkamer in de plaats treedt.

(4) De door den landraad benoemde voogd verklaart ter terechtzitting, zoo mogelijk in bijzijn van zijn dorps- of kampong-hoofd, plechtig de benoeming te aanvaarden.

Artikel 26.

(1) De ingevolge artikel 25 benoemde voogd is verplicht ten overstaan van het dorps- of kamponghoofd een beschrijving op te maken van alle aan den onvolwassene toebehoorende goederen en de daarop rustende lasten, alsmede van zijne schulden.

(2) Het dorps- of kamponghoofd vergewist zich zoo goed mogelijk van de juistheid van de beschrijving.

Artikel 27.

(1) De boedelbeschrijving wordt zoo mogelijk door den voogd en door het dorps- of kamponghoofd, in elk geval door dengene die het stuk geschreven heeft, onderteekend. Zij wordt overgebracht naar de griffie van den landraad, die den voogd heeft benoemd.

(2) De landraad zorgt, dat de beschrijving binnen een bekwamen tijd wordt ingeleverd; de griffier teekent de ontvangst van de beschrijving in een register aan en reikt een gewaarmerkt afschrift van het stuk aan den voogd uit.

Artikel 28.

(1) Bij:

1o. vervreemding, verpanding of bezwaring van onroerend goed en effecten aan den onvolwassene toebehoorend,

2o. opneming van geld onder bezwarende voorwaarden, ten laste van den onvolwassene,

is de benoemde voogd verplicht vooraf de toestemming te verkrijgen van den landraad, die het dorps- of kamponghoofd van den onvolwassene op het verzoek hoort. De landraad kan aan het verleenen van zijn toestemming voorwaarden verbinden.

(2) Bij het instellen van rechtsvorderingen voor den onvolwassene, het berusten in tegen den onvolwassene ingestelde rechtsvorderingen en het eischen van boedelscheiding voor den onvolwassene behoeft de benoemde voogd vooraf de toestemming van den voorzitter van den landraad.

Artikel 29.

(1) De benoemde voogden alsmede zij, die — zonder door den landraad ingevolge het bepaalde bij artikel 25 tot voogd te zijn benoemd — krachtens adatrecht of testament tot de zorg voor het goed van een onvolwassene verplicht zijn, kunnen door den landraad aansprakelijk worden gesteld voor door den onvolwassene geleden nadeelen.

(2) Bij beklag over door hen verrichte handelingen of gepleegde verzuimen, waardoor het vermogen van den onvolwassene is geschaad of artikel 28 is overtreden, bepaalt de landraad in overeenstemming met het adatrecht de gevolgen van die verrichtingen of verzuimen.

De landraad kan indien daartoe termen zijn bedoelde handelingen met hare gevolgen ongedaan maken.

(3) Het dorps- of kamponghoofd brengt hem bekend geworden onregelmatigheden in het bewind van den benoemden voogd of andere verzorgers onverwijld ter kennisse van den landraad.

Artikel 30.

(1) De benoemde voogd legt rekening en verantwoording van het gevoerde beheer af, bij het einde der voogdij.

(2) In gevallen van twijfel beslist de landraad op verzoek van belanghebbenden of het kind reeds volwassen is.

(3) Bij veroordeeling tot het afleggen van rekening en verantwoording wegens beeindiging der voogdij wordt het bedrag van de boete bepaald, die de voogd binnen een in het vonnis vast te stellen termijn aan zijn pupil verschuldigd is, indien hij in gebreke blijft aan het vonnis te voldoen.

(4) De in het vorig lid bedoelde termijn begint te loopen op den dag van de uitspraak, indien de voogd daarbij tegenwoordig was, anders op den dag, waarop het vonnis hem is aangezegd.

Artikel 31.

(1) De benoemde voogd kan op zijn verzoek door den landraad worden ontheven, indien hij in de onmogelijkheid geraakt de be-

langen van den onvolwassene naar behooren te behartigen of indien redelijkerwijs van hem niet gevergd kan worden ,dat hij die belangen blijft behartigen.

(2) Hij kan op verzoek van belanghebbenden dan wel ambtshalve door den landraad worden ontzet, indien hij de belangen van den onvolwassene op ernstige wijze benadeelt dan wel verwaarloost.

(3) Bij zijn ontheffing of zijn ontzetting wordt de voogd tevens veroordeeld om binnen een in het vonnis vast te stellen termijn rekening en verantwoording van zijn beheer af te leggen.

(4) Het bepaalde in het derde en vierde lid van artikel 30 is daarbij van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32.

Voorzoover zij in verband met het bij de artikelen 29, 30 en 31 bepaalde geen veroordeelingen tot betaling van een geldsom of tot afgifte van eenig goed ter waarde van meer dan f 100.— bevatten, worden de beschikkingen en vonnissen van den landraad inzake voogdij in hoogste ressort gewezen.

Artikel 33.

De beschikkingen en vonnissen krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk gewezen, de geschriften tot tenuitvoerlegging van die beschikkingen en vonnissen, alsmede de verdere stukken ter voldoening aan de bepalingen van dit hoofdstuk opgemaakt, zijn vrij van zegel.

HOOFDSTUK III.

Van het beheer van onbeheerde nalatenschappen en van de boedels van afwezigen, afkomstig van tot de inheemsche bevolking van Java en Madoera behoorende personen.

§ 1. Van de Inlandsche boedelkamers.

Artikl 34.

Binnen het rechtgebied van elken landraad op Java en Madoera is een Inlandsche boedelkamer gevestigd, welker ressort gelijk is aan dat van den landraad.

Artikel 35.

(1) De Inlandsche boedelkamer bestaat uit een voorzitter en twee leden.

(2) Zij is Inlandsch rechtspersoon.

Artikel 36.

De Inlandsche boedelkamers zijn belast met het beheer van nalatenschappen, waartoe zich geen erfgenamen aanmelden en van de boedels van afwezigen, indien die nalatenschappen of boedels afkomstig zijn van tot de inheemsche bevolking behoorende personen van welken godsdienst ook.

Artikel 37.

De kamers mogen zich met het beheer der in het vorige artikel vermelde goederen niet inlaten, voordat haar dit bij beschikking van den landraad is opgedragen.

Artikel 38.

(1) Alle Inlandsche bestuursambtenaren met inbegrip van de hoofden der dorpen of kampongs, zijn gehouden terstond aan de onmiddellijk boven hen geplaatste Inlandsche ambtenaren te rapporteeren, zoodra in hun ressort hetzij iemand vermist wordt of zijn woonplaats verlaten heeft zonder orde te hebben gesteld op het beheer zijner goederen, hetzij een nalatenschap is opengevallen waartoe zich geen erfgenamen aanmelden en waarmede krachtens het bepaalde bij artikel 36 de Inlandsche boedelkamer bemoeienis heeft.

(2) De regent of andere hoogste Inlandsche ambtenaar doet daarvan terstond mededeeling aan de kamer.

Artikel 39.

(1) Zoodra de kamer die mededeeling ontvangen of op andere wijze vernomen heeft, dat een boedel in voormelde omstandigheden verkeert, stelt een harer leden een plaatselijk onderzoek daarnaar in.

(2) Hij hoort daartoe het dorps- of kampongbestuur en belanghebbenden, zoo die er zijn, maakt een zoo volledig mogelijke beschrijving op en zorgt zoo noodig door verzegeling of andere gepaste middelen, dat er niets aan den boedel onttrokken kan worden, waarna hij van een en ander verslag doet aan de kamer.

Artikel 40.

(1) Daartoe termen aanwezig achtende, verzoekt de kamer daarop schriftelijk aan den landraad om den boedel onbeheerd te verklaren en haar het beheer daarover op te dragen.

(2) De landraad beslist na, zoo noodig, belanghebbenden te hebben gehoord.

§ 2. Van het beheer door de kamer en het toezicht daarop door den landraad.

Artikel 41.

De boedelkamer mag ten behoeve van den boedel geen geld opnemen noch de onroerende goederen vervreemden, verpanden of bezwaren, noch effecten vervreemden zonder daartoe door den landraad te zijn gemachtigd.

Artikel 42.

In geval van verkoop van onroerende goederen zal bij het verzoek om machtiging moeten worden overgelegd de in artikel 39

bedoelde beschrijving en opgave moeten worden gedaan van de goederen waarvan de vervreemding gewenscht wordt.

Artikel 43.

(1) De verkoop moet geschieden in het openbaar, ten overstaan van de kamer of een harer leden, en volgens de plaatselijke gebruiken.

(2) Indien volgens taxatie van het betrokken districtshoofd de waarde van het te verkoopen goed *f* 1000.— niet te boven gaat, is artikel 1 van het Reglement op de openbare verkoopingen in Nederlandsch-Indië niet van toepassing.

Artikel 44.

(1) De landraad kan in buitengewone gevallen en wanneer het belang van den boedel zulks blijkbaar vordert, op met redenen omkleed verzoek van de kamer, verlof verleenen tot onderhandschen verkoop van onroerend goed en van effecten, mits wat deze laatste betreft hun waarde op den dag des verkoops door gewone prijscouranten of soortgelijke in Nederlandsch-Indië gebruikelijke opgaven kan worden aangetoond.

(2) Wanneer de landraad verlof verleent tot onderhandschen verkoop van onroerend goed, bepaalt hij, zoo noodig na verhoor van deskundigen, den prijs dien het goed bij den verkoop ten minste zal moeten opbrengen.

Artikel 45.

Zonder verlof van den voorzitter van den landraad mag de kamer noch een rchtvordering instellen noch in een rechtvordering berusten waarin de belangen van den boedel betrokken zijn.

Artikel 46.

De landraad is steeds bevoegd om een onderzoek naar het beheer van de kamer te houden of te doen houden.

Artikel 47.

De kamer zal jaarlijks uiterlijk in de maand Maart aan den voorzitter van den landraad een van de noodige bewijsstukken vergezelden staat indienen, houdende opgave van de in het afgeloopen jaar door haar beheerde gelden en goederen, de oorzaak van het beheer, en hetgeen met die gelden en goederen is gedaan.

Artikel 48.

(1) De president en leden der kamer zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de schade door plichtsverzuim bij het beheer aan de boedels toegebracht, ter beoordeeling van den landraad.

(2) De eisch tot schadevergoeding zal, naar omstandigheden, kunnen worden ingesteld door belanghebbenden of door het openbaar ministerie.

§ 3. Voorschriften van algemeenen aard.

Artikel 49.

De kamer is verplicht alle binnen haar bereik liggende pogingen in het werk te stellen om de rechthebbenden zoo op onbeheerde nalatenschappen als op andere onbeheerd achtergebleven boedels op te sporen.

Artikel 50.

(1) Zijn die nasporingen vijf jaren lang gerekend van den datum der beschikking, waarbij het beheer aan de kamer werd opgedragen vruchteloos gebleven, dan verklaart de landraad, op verzoek van de kamer, bij beschikking het Land gemachtigd om den boedel in het bezit te nemen; zulks nadat door de kamer volledige rekening en verantwoording is gedaan van haar beheer, en dat door den landraad is goedgekeurd.

(2) Indien echter tot den boedel met een Inlandsch recht bezeten gronden behooren, gelegen binnen een desa, wordt bij de in het eerste lid genoemde beschikking, in plaats van het Land, het betrokken dorp gemachtigd die gronden tot zich te nemen.

Artikel 51.

Meldt zich de rechthebbende binnen dien termijn aan, dan worden op verzoek van de kamer door den landraad zijn aanspraken onderzocht, en daartoe termen zijnde, op last van denzelfden rechter de goederen door de kamer aan hem overgegeven, na rekening en verantwoording als bovenbedoeld.

Artikel 52.

(1) De kamers mogen voor hunne bemoeienissen zeker beheerloon in rekening brengen, waarvan het bedrag en de verdeeling bij regeeringsverordening zullen worden geregeld.

(2) Bij weigering of verzuim om het beheerloon te betalen doet de kamer hare rekening door den voorzitter van den landraad vaststellen, die zoo noodig de betrokken personen kan hooren en zich de op het beheer betrekking hebbende stukken kan doen overleggen.

(3) Na vaststelling der rekening vaardigt de voorzitter van den landraad een bevelschrift tot ten uitvoerlegging uit, aan het hoofd voerende de woorden „In naam des Konings".

Dit bevelschrift wordt kosteloos verleend en langs den gewonen weg van rechten ten uitvoer gelegd.

Artikel 53.

Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van dit hoofdstuk zijn vrij van zegel.

Artikel 54.

Alle beschikkingen van den landraad in dit hoofdstuk bedoeld, geschieden in hoogste ressort.

Behoort bij artikel II van de ordonnantie van 31 Januari 1931 (Staatsblad No. 53).

Mij bekend:

De Algemeene Secretaris,

P. J. GERKE.

In werkingtreding ,

De ordonnantie van 31 Januari 1931(Stbl.No.53 wordt gewijzigd als volgt:

A.

Het bepaalde in artikel 1 voorzoover strekken de tot wijziging van artikel 3 van het Reglemen op de rechterlijke organisatie en het beleid d justitie in Nederlandsch-Indië vervalt.

B.

Artikel IV wordt gelezen:

"Te bepalen,dat het Inlandsch Reglement wordt gewijzigd als volgt:

1°. artikel 235 vervalt.

2°. in artikel 236,zooals het luidt ingevolge de ordonnantie van 24 Februari 1936 (Stbl.No. 81) wordt in stede van "234a en 235" gelezen "en 234a".

Deze ordonnantie treedt in werking met ingan van 1 April 1937,met uitzondering van artikel I sub B,op de inwerkingtreding waarvan toepasselijk is artikel V van de ordonnantie van 31 Januari 1931(Stbl.No.53).

Op het in het eerste lid genoemde tijdstip eindigt de bevoegdheid van den priesterraad om beslissingen te nemen in andere zaken dan die i artikel 1,sub A omschreven.Op de executoirverklaring van zijn voor dat tijdstip genomen beslissingen blijven de bestaande bepalingen van toepassing.